

2) Argumentați în 2-3 paragrafe în favoarea unei teorii etice (Kant vs. Mill)

Teoria etică extrasă din utilitarismul lui J. S. Mill este una similară hedonismului lui Epicur, diferența fiind că Mill face deosebirea calitativă între anumite plăceri, plasând plăcerea spirituală peste cea trupească și binele public deasupra celui personal, exact cum considera Friedrich Nietzsche când a scris teoria moralității de sclav. Deși etica utilitaristă a lui Mill îmi pare mult mai eficace, ea are la baza cuantificarea fericirii și cunoașterea exactă a consecințelor acțiunilor, ceea ce poate funcționa pentru situații simple precum alegerea unui restaurant într-un grup de prieteni dar este complet nepotrivită când vine vorba de cazuri complexe ca de pildă cele care implică moartea unor persoane. Dacă avem de decis între moartea a doua persoane, cum putem decide pierderea cărei persoane ar aduce cea mai puțină nefericire?

În schimb, deontologia lui Kant este similară unei teorii teleologice și cu toate că o consider a fiind absolută, în general sunt de părere că teoria lui Kant asupra eticii este una cu un caracter aplicabil mai mare. Fiecare dintre noi trebuie să aibă o raționalitate validă și nu trebuie să ne bazăm doar pe consecințe deoarece acestea nu pot fi cunoscute cu exactitate. Iar în opinia mea, intenția lucrurilor și a acțiunilor este un criteriu principal în a le evalua. Precum un film de comedie care stârnește umorul este un film bun, am considera că o drama care ne face să râdem este un film prost. Pentru a conserva respectul și demnitatea fiecăruia oamenii trebuie tratați ca agenți autonomi nu doar ca mijloace de a fi folosite. Ființele cu rațiune nu au doar o valoare relativă ci sunt un scop în sine, adică nu sunt doar scopuri subiective, a căror existență are o valoare pentru noi ca efect al acțiunii noastre, ci sunt scopuri obiective, lucruri a căror existență în ea însăși este un scop.

3) Găsiți într-un film/carte 5 exemple de erori de argumentare și precizați ce tip de erori sunt

"Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul." Ioan 1:6 -> supozitie neintemeiata, falsa dilema

"Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care să facă binele." Psalmii 14:1 -> de relevanta, ad hominem

"Și-au pierdut mintea toți cei ce săvârșesc fărădelegea de mănâncă pe poporul meu cum mănâncă pâinea și nu cheamă pe Domnul? Ei vor tremura de spaimă când Se va arăta Dumnezeu în mijlocul neamului neprihănit." Psalmii 14:4 -> de relevanta, argumentum ad baculum

„Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea.” Ioan 8:7 -> de relevanta, ad hominem (tu quoque/whataboutism/strawman?)

"Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire" 2 Timotei 3:8 -> circularitatii, argument circular